

- нова патрульна служба поки що вимушена працювати поряд з існуванням старих не реформованих служб в райвідділах (дільничні інспектори, кримінальний розшук, дізнання тощо);
- надмірне розширення повноважень нових патрульних поліцейських.

Одержано 21.04.2017

УДК [351.74:165.1](477)

Вадим Віталійович Воробець,

курсант 2 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук Кріщак І. В.

ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

В сучасній Україні громадськість дедалі більшу увагу приділяє Національній поліції, а особливо тому, як працівник поліції виконує свої професійно-службові обов'язки, чи в змозі він неухильно дотримуватися законодавства України та працювати у суворій відповідності до нього.

Виходячи з сервісної спрямованості сучасної держави, поліція надає в межах визначених законом послуги тим особам, які з особистих, економічних, соціальних причин, або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги, тобто вона покликана стати сервісним органом. На сьогоднішній день є багато концепцій з приводу того, яким повинен бути поліцейський та рівень його моральних якостей. Безумовно, що він повинен мати високий рівень правової свідомості та правової культури, адже саме поліцейські великою мірою відповідають за розкриття злочинів та забезпечення охорони прав людини, підтримання публічної безпеки і порядку.

Спочатку варто розібратися з тим, що являє собою саме поняття «правосвідомість». Як зазначає О. Ф. Скакун, правосвідомість – це система ідей, уявлень, емоцій та почуттів, які відображають ставлення індивіда, групи, суспільства до минулого, чинного та бажаного права, а також до діяльності, пов'язаної з правом. Правосвідомість не лише виражає ставлення індивіда до правової дійсності, а й спрямовує її на певні зміни в правовому середовищі, прогнозує і моделює їх.

Говорячи про правосвідомість працівників Національної поліції, варто зазначити, що вона включає в себе елементи, притаманні правосвідомості усіх громадян (правову психологію, правову ідеологію, правову поведінку), а також функціонує у єдності та взаємодії з політичною, естетичною та іншими видами суспільної свідомості.

Так, правосвідомість поліцейських має свої особливості, що обумовлені своєрідністю завдань та виконанням професійно-службових обов'язків. Імідж працівника Національної поліції та самої системи Міністерства внутрішніх

справ в цілому, залежить від якісного та належного виконання ними своїх завдань та функцій, що в цілому впливає на правосвідомість та правову культуру суспільства. Саме від рівня правової свідомості, обізнаності та високого рівня правової культури поліцейського певною мірою залежить правомірна поведінка громадян країни.

Правосвідомість працівника Національної поліції відображає правову реальність крізь призму належного, з точки зору норм та основоположних засад права, які склалися в державі. Виходячи з цього, правосвідомість поліцейського є оціночним поняттям, причому оцінці підлягають правові вчинки з боку їх відповідності правомірності та законослухняності.

Правосвідомість майбутнього поліцейського формується в процесі правового навчання та правового виховання, що складається з загальної та спеціальної правової підготовки, а також включає в себе знання та вміння з інших навчальних дисциплін. Для правосвідомості працівника Національної поліції важливе значення має особисте ставлення до злочинності як негативного суспільного явища та засобів боротьби з нею. На наш погляд, до особливостей правосвідомості у цій сфері можна віднести:

- негативну реакцію на злочинні прояви, упевненість у необхідності активної боротьби з ними;
- неухильне дотримання законності, неприпустимість порушення норм та принципів права;
- більш високий рівень оцінки права та забезпеченого ним правопорядку, ніж у інших законослухняних громадян;
- установка на жорстке відношення щодо притягнення до відповідальності осіб, винних у вчиненні правопорушень;
- висока оцінка суспільної цінності власної професійно-службової діяльності та функцій свого відомства.

Поряд з тим, у деяких поліцейських спостерігається недооцінка процесуальних гарантій у порівнянні з іншими, в тому числі матеріальними гарантіями, а також наявність деяких елементів правового нігілізму, що тягне за собою вибір варіанта правомірної поведінки не на основі переконання, а внаслідок прагнення залякати правопорушника, а також надмірної боязні настання небажаних наслідків особисто для себе. Виходячи з вищесказаного, можна стверджувати про те, що правосвідомість поліцейського, як правило, поєднує позитивні та негативні тенденції.

Отже, сучасний поліцейський повинен бути впевненим у необхідності забезпечення правопорядку в державі, захисту прав громадян, активної боротьби з правопорушеннями, осуджувати протиправну поведінку, дотримуватися законності під час виконання своїх службових обов'язків.

Ці якості правосвідомості поліцейського дозволяють йому правильно орієнтуватися у складних ситуаціях та оперативно обирати належний варіант відповідної поведінки. Зауважимо, що рівень правової свідомості та правової культури поліцейських, в першу чергу, залежать від рівня формування їхньої професійної свідомості, загальної культури, навколишнього середовища та

освітнього рівня. Саме під час навчання у вищих навчальних закладах системи МВС України, у майбутніх поліцейських закладається в пам'яті високий рівень правосвідомості. Це означає, що ставлення поліцейського до права взагалі особливо залежить від того, як в навчальному закладі будуть готувати курсантів (слухачів), особливо що стосується його науково-педагогічного складу, який покликаний закласти погляди, переживання, уявлення та почуття до минулого, чинного (дійсного, теперішнього) та майбутнього права.

Таким чином, під час навчання майбутніх поліцейських, викладачі повинні донести до курсантів (слухачів) істинне знання, адже правда у кожного своя, а істинна одна, закласти в їх свідомість любов до своєї професії, повагу до права, задля того, щоб вони працюючи в різних практичних підрозділах Національної поліції могли донести цю любов та повагу до пересічних громадян і навіть правопорушників, з подальшим запобіганням вчинення останніми нових правопорушень.

Правосвідомість та правова культура поліцейських повинна бути вищою за правосвідомість та правову культуру пересічних громадян. Лише тоді суспільство і держава зможуть виявити належну довіру до Національної поліції. У такий спосіб, власним прикладом поліцейські зможуть підвищити рівень правової культури населення, а саме змінити ставлення громадян до чинного та бажаного права на краще з метою побудови правової, демократичної та соціальної держави зусиллями всього суспільства.

Одержано 21.04.2017

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ СОЦІАЛЬНИХ ТА ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН
ФАКУЛЬТЕТУ № 2**

УДК 329.001.73(477)

Марина Геннадіївна Драгомирова,

курсант 3 курсу факультету № 4 ХНУВС

Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Павленко Н. В.

**НЕОБХІДНІСТЬ РЕФОРМУВАННЯ ПАРТІЙНОЇ СИСТЕМИ
УКРАЇНИ**

Важливим чинником успішного розвитку демократичної політичної системи в державі є якісна партійна система. Партії – це високоорганізована форма доступу різних груп людей до важелів державної влади, яка виступає тією ланкою, що забезпечує зв'язок між державою та громадянським суспільством. Якщо цей зв'язок слабшає або розвивається демократія ризикує перетворитися на авторитаризм.